

[Skjerbæk.]

faaet Tilslutning fra Professor, Dr. jur. Ussing i hans Bog „Erstatningsret“; men jeg synes alligevel, der er fremsat en Række Indvendinger, som man ikke uden videre kan se bort fra, og jeg maa i hvert Fald sige, at vi fra vor Side kan ikke uden videre gaa ind paa dette Synspunkt; vi maa i alt Fald ønske, at der bliver Lejlighed til at forhandle Spørgsmaalet nærmere i et Udvalg og til at overveje de Indvendinger, der jo navnlig gaar ud paa, at ved Indførelse af en saadan Bod kan man friste den forurettede til ogsaa at anlægge et vist økonomisk Synspunkt for at skaffe sig den Oprejsning, som den mod ham rettede skadegørende Handling kan udkræve.

Med Hensyn til selve Forslaget om Ændringer i og Tilføjelser til Straffeloven skal jeg først bemærke, at Spørgsmaalet om Indførelse af Dagbod er et meget debatteret Spørgsmaal, men det er jo ikke et Spørgsmaal, som de lærde er enige om, tværtimod. Jeg skal som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet henvise til den udførlige Erklæring fra Professor Krabbe, der findes aftrykt som Bilag 6 til Landsningsudvalgets Betænkning om dette Forslag. Jeg kan ikke sige andet, end at de Bemærkninger, der er fremsat af Professor Krabbe, i høj Grad virker overbevisende paa mig. Jeg forstaa naturligvis, at den højtærede Justitsminister har et andet Syn paa det, men jeg maa dog maaske have Lov til her at fremdrage et Par Ting, som Professor Krabbe nævner. Man er jo fra alle Sider enig om, at Systemet ikke passer i visse Tilfælde, ikke passer paa rent politimæssige Smaaforsøelser og ikke passer paa Forseelser eller Forbrydelser, som der er et vist fiskalt Moment i, da i Virkeligheden Dagbodsystemet her ikke virker strengt nok. Men der er ogsaa fra Professor Krabbes Side anført, at hele Systemet vil virke for stift, at det kan komme til at virke svækkende i general-præventiv Henseende netop i Forhold, hvor en eller anden Bødestraf efter Forseelsens Beskaffenhed mest var tiltrængt, idet man der maaske har idømt en for lille Bøde, netop fordi man sætter den umiddelbart i Forhold til den Fortjeneste, vedkommende har. Der er ogsaa af Professor Krabbe peget paa, at man i forskellig Særlovgivning har givet Bestemmelser, som kan modvirke, at en Bøde bliver for lille. Der er f. Eks. dette, at man, hvis der ulovligt beskæftiges visse Personer, kan sætte Bøden i Forhold til Antallet af hver enkelt ulovligt sysselsat Person, og der er jo ogsaa andre Forhold,

som kan medføre, at Bøden bør forhøjes. Der henvises i Bemærkningerne til Lovforslaget til de Erfaringer, der er gjort i Sverige og Finland. Professor Krabbe gør opmærksom paa, at i Finland hænger Indførelse af Dagbodsystemet muligvis sammen med, at den finske Valuta paa det Tidspunkt faldt stærkt. Men i Virkeligheden maa man vist sige, at det er noget usikkert, hvorledes man i de paagældende Lande bedømmer Virkningen af dette System, fordi der er saa mange modstridende Udtalelser.

Men dertil kommer en Indvending, som jeg ogsaa gerne vil nævne, nemlig at man har meget forskellige Erfaringer med Hensyn til, hvor mange Bøder der bliver afsonet i de forskellige Lande. Det ser ud til, at man i Finland afsoner langt, langt flere Bøder, end man gør f. Eks. her. Der er nævnt i Professor Krabbes Erklæring, at Afsoningsprocenten, altsaa Antallet af Bøder, der er afsonet, er 57,7 pCt. i Finland, 22 i Norge, 12,4 i Sverige og 7,7 i Danmark. Det skal ikke tages som Udtryk for, at man i Danmark er saa meget mere velhavende, at man altid kan betale sine Bøder. Der kan muligvis ogsaa findes andre Grunde hertil. Dels at man i visse Tilfælde i Danmark kan afgøre en Bødesag med en Advarsel, og dels at man maaske i Danmark afpasser Bøden mere efter jævnle, ubemidlede Folks Standard. Jeg mener altsaa ikke, at man bør lægge alt for megen Vægt paa, at Systemet er mere eller mindre udbredt i Sverige og Finland. Forholdene kan ligge forskelligt i de forskellige Lande.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at Professor Krabbe i sin Erklæring talte om, at Tendensen hos Domstolene i alt for høj Grad gaar i Retning af at holde sig i Nærheden af Minimum. Saa vidt jeg kan forstaa Erklæringen, har Professor Krabbe ikke dermed tænkt paa Bødestrafte, men paa Udmaaling af Frihedsstraffe. (*Fr. Dalgaard*: Det var heller ikke om det, jeg brugte Udtrykket!)... Vi er maaske enige herom? Men som sagt, jeg synes, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Dagbod skal indføres, trænger ogsaa til nærmere Overvejelse i et Udvalg.

Der er en Særbestemmelse i Forbindelse med dette, som jeg allerede i dette Øjeblik maa tage Afstand fra. Det er Spørgsmaalet om at udvide Systemet uden for Straffeloven paa anden Maade end ved Lov. Ganske vist er ogsaa denne Bestemmelse ændret i Landstinget, idet der nu staa: